

שעשאך כרצונו / שרה ב"ק

פה חומה וזו גדר,
שלא אפול שלא אפיל,
אתם דואגים לי
ומרוב הדאגה כבר אין כאן אור,
הנסיכה שלכם נתקעת בקיר
יש מלידה עלייך אות שאי אפשר להסיר,
אסור לרוץ, אסור לשרוק
בטח לא לשיר, לה, לה, לה, לה
את תבלעי בשקט את כל המנגינות,
כמו ציפור בחדר שאין בו חלונות,
ובכל יום עם שחר תגידי תודה,
שעשאך כרצונו
ועכשיו בין הטיפות, כל כך יפה
שבא לבכות, בתי הולכת
ולמרות הדאגה את כאן בלי קירות,
נסיכה אמיתית לא זקוקה לקליפות
יש מלידה עלייך אור אז תני לו שיאיר,
מותר לרוץ מותר לשרוק בטח שלשיר,
לה, לה, לה, לה
אל תבלעי בשקט את כל המנגינות,
כמו ציפור בחדר שאין בו חלונות,
כי עם השיר שלך את תגידי תודה,
שעשאך כרצונו.
יום האשה הבינלאומי

יוסי הראל ז"ל

בן רחמים ז"ל ושרה תבל"א

נולד : כ"ח אב ה'תשי"א - 30/08/1951
נפטר : י"א אדר א' ה'תשע"ו - 20/02/2016

לפני כ-64 שנים נולד לזוג העולים החדשים מעירק, שרה ורחמים, בן-בכור "צבר" במולדת החדשה. קשה לתאר את הסבל שעבר על שרה שהיתה בהריונה הראשון, עם הטלטלות הקשות בדרכים מצפון עירק לבגדד, הציפייה לעליה למטוס, וכשכבר עולים, חוזר המטוס בחזרה לבגדד בגלל תקלה בכנף. וכשנוחת המטוס בארץ, מקבלים את פניהם חום עצום ובמשטר "צנע" קשה של מדינה צעירה שטרם הספיקה להתאושש ממלחמת השחרור. לקראת סוף אוגוסט הלוהט, ילדה שרה בטבריה את בנה הבכור יוסי במזל-טוב. שמחתם היתה גדולה כי סוף-סוף הם יכולים להתאחד כאן עם כל קרוביהם. הם נתנו לבכורם את השם יוסף, ע"ש סבו שנפטר בעירק כאשר רחמים היה עלם צעיר למדי.

יוסי גדל בביתם החם והאוהב של שרה ורחמים, עבר את המסלול יחד עם בני כותנו, מבית-התינוקות, לפעוטון, לגן ולבית הספר היסודי ואח"כ לבית-ירח". כמו כולם התגייס יוסי לצבא וכשחזר, השתלב בעבודה שאהב - כל מה שקשור בגלגלים ובמכוונות ע"י אביו רחמים במוסך.

אח"כ היה כמה שנים "נהג בריאות", וכאשר נוצר צורך דחוף במישהו שיתקן את המוני זוגות האופניים של הילדים בקיבוץ, ובמיוחד של החברות שְׁתֵּלֶת-האופניים היה נחוץ להן מאוד כי התקשו ללכת, נעתר יוסי לבקשתו של שמוליק כהן (מרכז המשק באותם ימים) וחזר למוסך כדי להיות מתקן האופניים של הקבוץ. זה התחיל בפינה של המוסך הישן של הטרקטורים ואח"כ לחדרון קטן על-ידו, ולבסוף עבר למבנה הישן של הנפחייה, שנעזבה לפני שנים רבות. יוסי עבד בכל ליבו ובמסירות רבה.

תמיד חשב איך להיטיב עם החברות המבוגרות אשר הרגישו כמעט אבודות כאשר אופניהן התקלקלו. הוא אפילו הגיע לאיזה הסכם עם המרכולית כאשר נוצר מצב קשה בעקבות התפשטותו של אחד הקוצים המרגיזים שנקרא "פּוֹקֶת הַיְחַפִּים" שאנחנו קראנו להם "קוּצֵי מוֹקֵשׁ". יוסי הציע אז שכל אחד אשר יעקור כמה מן הקוצים המעצבנים הללו ויביא אותם לפנצ'ריה שלו כהוכחה, יקבל פתק בחתימת ידו, ילך לִפְלָפו ויקבל תמורתו "ארטיק". זה היה רעיון מצויין לדרבן גם את הדור הצעיר בעזרת הארטיק, כדי לעזור

לְבַעַר וּלְהַשְׁמִיד את הצמח המיותר הזה שגרם להמון תקלות באופנינו. אני באופן אישי זוכרת המון פעמים שיוסי תיקן את אופני, לאחר שנולדה נכדתי הבכורה התעניינתי אצל

יוסי כמה יעלה לי לקנות תלת-אופן קטן עבורה? ויוסי אמר שאין לו מושג, "אבל חכי מעט, אולי אצליח לסדר לך משהו". ואכן, זמן קצר לאחר-מכן הצליח להרכיב מכל מיני גרוטאות של אופניים קטנות וישנות, תלת-אופן אחד קטן ונחמד. צבע אותו בצבע אדום מבריק וקרא לי לבוא ולקחת עבור נכדתי, כאשר הדבקתי על הגרוטאה המחודשת כמה מדבקות של "מיקי מאוס" לא היה קץ לשמחתן של הנכדות (בינתיים נולדה לי עוד נכדה אחת) שהאופניים שיוסי התקין עבורן שימש אותן כמה שנים בהצלחה ובשמחה רבה. בשנת 1983 מספר יוסי בראיון לעלון כיצד כאשר הציעו לו להיות המתקן, והוא חשב שהנושא מעניין אותו יותר מאשר ענפי השדה. הוא גם הזכיר את תחביבו המיוחד, האהבה לסוסים ולשם כך היה מגיע לאפיקים כדי לרכב. באשדות של אותם ימים כבר לא היו סוסי-עבודה ויוסי אהב מאוד לטפל ב סוס היחיד שנותר ועשה זאת ביחד עם אלעד.

בליג בעומר של תשמ"ט נשא יוסי את אסתר ממושב ירדנה לאחר ששמואל השרברב שלנו שהיה ממייסדי מושב ירדנה עשה ביניהם הכרה. יחד עם אסתר הקימו בית חם לשני ילדיהם: סתיו הבת הבכורה ורם הבן, שבשמו נמצאות האות הראשונה והאחרונה של סבו רחמים שנפטר כמה שנים לפני-כן.

יש בתיקו של יוסי בארכיון כמה וכמה ברכות ותודות בסגנונו של ישעיהו ז"ל המוכר לנו "נעים לומר זאת" במיוחד של החברות הותיקות שמודות לו על שתמיד תיקן ועזר להן במאור פנים כאשר אופניהן התקלקלו. שרה אמו ואסתר אשתו שתבל"א מספרות על יושרו של יוסי. "סְרָגֶל" הגדירה אותו אסתר.

מסתבר שיוסי לא עשה להן הנחות, לא בזמן ולא בכסף. גבה כסף גם מאשתו על כל תיקון. אצלו אין "פרוטקציה". כמו שמחייבים כל חברה/ה כך חייב גם את משפחתו. בשנים האחרונות חלה הרעה במצבו הבריאותי של יוסי, ואסתר רעייתו טיפלה בו בדבקות ובמסירות, ודאגת אמו ליוותה אותו כל הזמן. יוסי נפטר כמו צדיק ביום השבת שקט. צנוע. ומסור לעבודתו ומשפחתו בכל ליבו. וכל-כך צעיר.

לך שרה אמו הדואגת ללא קץ של יוסי, ליעל, האחות ושני האחים אהרל'ה וגיל. לילדיו סתיו, ורם ולך אסתר אשתו האוהבת, אולי תוכלו להתנחם בידיעה שתמו סבלותיו של יוסי.

תְּהֵא נִשְׁמָתְךָ צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים וּבְזִיכְרוֹנָם שֶׁל הַחֲבֵרִים וְהַחֲבֵרוֹת וְשֶׁל בְּנֵי כִּיתְךָ וְכֹל אוהביך

בהערכה רבה,

ובשם קיבוץ אשדות יעקב – עמליה דיין בת-ארי

”היא לו והוא לה”....

מלים בשעת קבורה – יוסי הראל ז”ל

ממך, אמא שרה, הוא יצא, ועל ידך – קרוב קרוב הוא נפטר, נאסף למנוחת עולם. ילד נולד והעולם מחייך – ורחמים ז”ל ושרה תבל”א מאושרים. מחבקים אחד את השניה ואת התינוק שנולד – נולד בן בכור – יוסי. והאהבה מתחילה להתחזק – ואז באה יעל ועוד בן גיל- גילי.

לפני 30 שנה רחמים נפטר – ואז יוסי התחיל להיות צמוד צמוד לאמא-שרה והביא איתו את אסתר – ”אסתר המלכה” כך קרא לה.

ושרה היתה שוב שמחה – אוהבת את אסתר כמו בת, הולכת ליוסי ואסתר כל יום – והנה נולדה נכדה – בת ליוסי ואסתר- סתיו. בת מקסימה, יפה, חכמה, שקטה ואהובה על כל בני הבית. וכמה שנים נוספות – ונולד רם – בן מקסים. יפה. חכם. שקט ואהוב. ממש כמו עם סתיו – ושרה מאושרת עד הגג, ליוסי יש משפחה נהדרת – ויש אחים ואחות ובני בנים ובנות בת – והמשפחה מתרחבת.

ואז – ליוסי השקט והסבלני, זה שלא מתאונן אף פעם – כל הזמן בשקט – נעשה פתאום לא קל – ואסתר תומכת, ושרה סוגרת מעגל ועכשיו היא בשבילו צמודה צמודה, כל יום, כמעט כל שעה, הוא לה – לאמא, והיא לו – ליוסי. הוא לה לאסתר – והיא לו ליוסי. יוסי עטוף באהבה של המשפחה – הילדים קרובים קרובים ושקטים. לא מתאוננים – מה שיש – בא באהבה. כמו אבא, כמו יוסי, כמו סבתא – כמו שרה. כמו הבעל של אסתר – בשקט. בשקט. לאט לאט – עם לב טוב והרבה סבלנות – כך אמרה לי סתיו.

יוסי היה שייך לאנשים שאמרו תודה על מה שיש, ולא חיפשו את ה-אין. צניעות, פשטות ומשפחה.

החברה בקיבוץ הושיטה יד ועזרה לרדת לדירה יותר גדולה – למטה, בלי מדרגות – ואסתר הקימה בית מרווח, מטופח. נעים ושקט.

ואז שוב – הגיע עוד קושי – ויוסי עבר ל”בית אחדות” – ושרה, אסתר, סתיו ורם הולכים לחבק. להיות. קרוב קרוב. צמוד צמוד.

הוא להם – והם לו. משפחה שקטה-צנועה – שמחה בחלקה.

ליוסי היה טוב בחצי השנה האחרונה של חייו ב”בית אחדות” – לא ביקש, לא דרש, לא צעק, לא התמרמר – רק חי בקבלת החיים האלה. של עכשיו.

ואתמול – מוצ”ש – שרה באה ליוסי – ארוחת ערב. שיחה קלה על החדשות בטלויזיה וצעידה עם הליכון לעבר המיטה לנוח בשקט – ואז יוסי נפל – ושרה אמרה ”יוסי נפטר” – והתחיל הבכי והצער והגעגוע – ושקט. שקט מסביב. לא מתאוננים. ארה”ל אומר ”דרכו של עולם” – גיל מנגב דמעה – ואסתר מבקשת מרם שישב לידה. וסתיו מחובקת עם החבר שלה – ואמא של אסתר שואלת ”מה תשתי?” – כבר – המשפחה מחובקת, שקטה.

הם היו לו – בשבילו – והוא היה להם – בצניעות, בסבלנות, בנשימה אחרונה. תבכי שרה, תבכי. תבכו כולכם ביחד על אח, בן, בעל, אבא – שאהב אתכם – ואתם אותו – בדרך הצנועה והשקטה המיוחדת שלו.

היה שלום יוסי –

ענני החורף יכסו אותך בשמיכה שלא יהיה לך קר.

שרה’ה שרון

פתיח

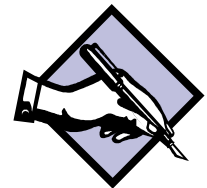
אשדות בת 91 וחצי שנים, נראית ממעוף הציפור קיבוץ גדול, רב דורי ומושקע עד מאד. אז מה אם יש בעיות בשמירה, אז מה אם הקיץ הקדים, אז מה אם השלטים מבשרים על פורים הקרב ובא, אז מה אם במגרש פתוח שבין משרד הפטס ללוג מונחים מקררים ישנים שנס ליחס וטרם פונו. המילה 'פריפריה' בהקשר שלנו נאמרת על פי רוב בהתרסה של חוסר שוויון בהקצאת משאבים. לא מספיק שאנחנו האזור הכי חם בארץ, גם צריכים לשלם ארנונה ומים כמעט כמו מדינת תל אביב.

בואו נסתכל רגע על היתרונות של הפריפריה, על העדר פקקים בתנועה, העדר בעיות בטחון וגניבות, על נוף פתוח, על שדות ירוקים, על שלום בגובה העיניים. כל תל אביבי שני, יגיד לך עד כמה טוב אצלכם וכמה הוא חלם להיות קיבוצניק ולא זכה. רק לאחרונה פגשתי ידידה שנזכרה בערגה שבאמצע שנות השבעים היתה באשדות במחנה עבודה שזכור לה כסיוט עד היום. 'לייזר עוד חי?' היא שאלה. 'תמסור לו דש חם'.

הקיץ בפתח, האשדותים במתח ויום שלישי הגדול בכל בו אשדות, מזכיר לנו כמה טוב להיות בבית.

שבת שלום!

אבנרון

משולחנו של היו"ר

דורון בדרום אמריקה ונתבקשתי לכתוב מספר מילים ולעדכן על הנעשה בקיבוץ. בקהילה - המערכות עובדות גם בהעדר ה"ראש" - מה שמראה על איתנות המערכת ותפקודה. בנקודות הדורשות התערבות וקבלת החלטות - שאול אלטר ממלא מקום ומנהל את העניינים ובמידת הצורך מתייעץ איתי.

התקיימה אסיפה בה אושרה תכנית סדר בנית השכונות העתידיות בקיבוץ - שהובל על ידי אדריכלי הישוב שלנו - מאיה ועופר, וכעת נוכל להתקדם ליישום. בקלפי בחרנו בצוות היגוי לתכנית "אשדות 2021" אשר יחל לעבוד בקצב מיד עם חזרתו של דורון מחו"ל על מנת להביא לדיון ציבורי - כיצד אנחנו רוצים לראות את קהילת אשדות יעקב בשנים הקרובות.

צוות ההיגוי מורכב מנציגים של גילאים שונים, בעלי השקפות עולם שונות - במטרה לתת ביטוי לכלל הדעות והרצונות, כאשר על כולנו מוטלת האחריות שבדיונים וההחלטות נראה את התמונה הרחבה של כלל הציבור - ולא רק סקטורים.

אנחנו פועלים להביא לדיון ואישור ריענון והסדרה של נוהלי הבחירה, הדיונים וקבלת החלטות בכל הגופים על מנת שבתהליכים המרכזיים העומדים לפתחנו (שיוך דירות, "אשדות 2021", בניה עוד) - נעסוק במהות ולא נתעסק בנושאי נוהל ואופן קבלת ההחלטות.

באגף העסקי - אנחנו נמצאים בשלב סיכומי שנת 2015 שיידונו בקרוב וכן הצגת

עבודה שנעשתה על ידי ענת ועמית – ובו צילום מצב כלכלי ופיננסי של השנים האחרונות וצפי לגבי השנים הבאות (שלב א' במסגרת הכנת תכנית "אשדות 2021").

לענת ניסיון רב בתוכניות וניתוחים מסוג זה, במיוחד לקיבוצים, והדבר מורגש בעומק ההבנה ויכולות הניתוח המקצועיות שלה.

העבודה הזו תהווה בסיס להתקדמות לקראת גיבוש ויישום תכניות כלכליות עתידיות באשדות יעקב, מה שקראנו "הרגל השלישית".

הניתוחים והתכניות יובאו כמובן לדיונים ואישורים ציבוריים.

אני מבקש להודות לענת ועמית שעשו בשבועות האחרונים עבודה מקצועית ויסודית מאד – כל הכבוד!

עוד הרבה נושאים מטופלים באופן שוטף, נושאי מים וחקלאות, ענף בעלי הכנף על היבטיו השונים, האיומים על החקלאות בכלל, הסדרת יחסי הקיבוצים אל מול רמ"י (רשות מקרקעי ישראל) ועוד ועוד.

כל אלו ידווחו בעתיד הקרוב במסגרת הסיכומים השנתיים, כולל דו"ח סיכום שנת 2015 ב'לוג' - אשר עבר ועובר "מהפך" פרסונלי של בעלי תפקידים; בדיקת "תרבות ארגונית" וצורת המחשבה והפעולה של ארגון, על מנת ש'לוג' תוכל להשתלב טוב יותר בעולם תחרותי וגלובלי.

נזמן את אפרים המנכ"ל ואת איציק היו"ר של 'לוג' לדווח לציבור.

אני מקווה שהצלחתי לתת עדכון קצר לציבור החברים ולמלא את מקומו של דורון בנושא הזה עד חזרתו... שבת שלום,

שמוליק

מי ישמור על הבית שלי?

בלילה של ה - 31.1.2016 הייתי שומר לילה יישובי מתנדב. השומר השני שהיה צריך לשמור איתי לא הגיע ולכן שמרתי לבד. למחרת נודע לי שהוא היה חולה, וגם נודע לי שזה היה הלילה האחרון שבו שמרו חברים ומאז – אין שמירת חברים בקיבוץ.

בעלון האחרון מס' 1475 מיום 19.2.2016 הופיע פרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות 1.16 מיום 8.2.16 ובו נכתב: "יונתן שטיינדל הרבש"צ תאר את מצב השמירה. לאחרונה פחות חברים מגיעים לשמירה. שומר אחד לא מספיק כדי לכסות את כל שטח הקיבוץ. המלצת צוות השמירה להמשיך שמירת תושבים. יש צורך ליצור

מנגנון להתמודד עם הקשיים. הוחלט: להמשיך שמירת תושבים במתכונת הנוכחית תוך יצירת מנגנוני אכיפה יישוביים. צוות השמירה שכולל את יונתן שטיינדל, גיא צליל, ענבר אלטר, ישראל ברקאי ושאול אלטר יגבש את המנגנון ויביאו לאישור הועד".

3.3.16 בשעה 19:00 נשלחה דרך "קהילנט", אל כל אנשי הישוב הודעה ובא כותב לנו יונתן שטיינדל רכז הביטחון: הנושא: שומר לילה יום חמישי 3.3.16. ערב טוב, לידיעת הציבור: במהלך לילה זה לא יהיה שומר לילה. שבת שלום

3.3.16 בשעה 21:50 אני כותב ליונתן רכז הביטחון: לא נראה לי נכון, לילה באשדות יעקב בלי שומר. מה קרה? איפה השומר? ומה קורה עם שמירת החברים? למה לא מקיימים את החלטת ועד ההנהלה של נוף אשדות. ועוד כתבתי לו שנראה לי שאם אין שומר ואתה לא מוצא מחליף, אתה צריך להיות השומר.

3.3.16 22:50 עונה לי יונתן הביטחוני תשובה מפורטת שבתמצות היא נשמעת כך: שלום יונתן, תודה על תגובתך. העניין מעט מורכב יותר ממה שזה נראה. זה חודשיים שאני עושה שמיניות כדי לדאוג לשמירה על כולנו. ולא מצליח. התשובה אצל הועד המקומי. ולא, מוסיף שטיינדל, אני לא בורח מאחריות ונקרא לדגל כפי שכבר עשיתי מספר לילות. אני לא רואה פתרון וגם בשבוע הבא יהיו לילות ללא לגבי שמירת התושבים - החלטות תתקבלנה בהקדם. לוקח קצת יותר זמן מששערת. ככל הנראה נחזור לשמירה באפריל

4.3.16 בבוקר. מכיוון שיונתן הרבש"צ אומר שהתשובה אצל הועד המקומי. אני פונה ליו"ר הועד, אפי שליו. האמנם בגלל הועד המקומי אין שומר בקיבוץ?

6.3.16 תשובת אפי שלו, מתקבלת במכתב בנוסח צבאי שאלה עיקריו:

* עד שנת 2015 מימן המשרד לביטחון פנים את עלות שכרו של השומר. ומאז שונתה המדיניות.

* משרד הביטחון הוא שאחראי על הביטחון ביישובים ולשם כך מינה משרד הביטחון רכז ביטחון שוטף צבאי הממונה על הביטחון מן ההבט הצבאי בלבד ואינו רשאי לעסוק בשום עיסוק אחר ללא אישור השלטונות.

* התקציב 'הצבוע' שהועד המקומי מקבל ומשלם הוא עבור משכורת הרבש"ץ, רכב הרבש"ץ, דלק עבור הרכב הנ"ל וחשמל עבור תאורת גדר ביטחון,

* בסמכות הרבש"ץ כל נושא הביטחון ביישוב ובסמכותו גם להפעיל את "חוק השומרים".

גם אנו, יתר תושבי היישוב שמקבלים כמוך שפע מזכרים בנושא השמירה – מודאגים, מסכם אפי.

6.3.16 אני שואל את שאול, מ.מ המזכיר אז מי אחראי לשמירה ביישוב?

תשובתו של שאול אלטר לא מאחרת להגיע:

* בגלל חוסר במעקב, הועד הוציא בשנת 2015 יותר כסף ממה היה לו.

* הועד אחראי על כלל הוצאות הבטחון של היישוב - נושא שאינו ניתן לערעור על פי הנחיה של המועצה.

* הועד מקבל החזר מלא עבור עבודת הרבש"ץ ממשרד הבטחון.

* הועד מקבל החזר מלא על עליות רכב הבטחון (פעמים בשנה) – נושא שלא קיים ברוב חלקי הארץ.

* הועד מקבל החזר כמעט מלא ממשרד הבטחון דרך המועצה על תאורת הבטחון. – נושא שלא קיים ברוב חלקי הארץ

* עלות השמירה ביישוב בשיטת העובד השכיר עומדת על מקסימום 10 אלף ₪

* עסקי הקיבוץ משתתפים ב 6,600 ₪ כל חודש עבור השמירה ביישוב - נושא שאיננו קיים במרבית היישובים כלל, ז"א שהתשלום עבור השמירה בקיבוץ עולה לועד בנטו 3,400 ₪ בחודש, עלות זו נמוכה בצורה משמעותית ממה שהועד שילם בעבר.

בשולי הדברים - היתה ועדין קיימת הצעה לעבור לעבוד עם חברת שמירה בעלויות של כ- 12 אלף ₪ (במקום 10 אלף עם שכירים) כלומר לווד היתה השתתפות של 5,400 ₪.

במידה והועד לא יתחייב לשמירה, מוסיף שאול, יתכן שעסקי הקיבוץ ישקלו המשך הסיוע לועד בשמירה וחבל.

ועל זה עונה אפי: "שמירה תהיה"

מכל הני"ל אני מבין שיש איזו אי הסכמה בין הגופים המנהלים את הקיבוץ ולנו... שיש ימים ללא שומר.

לדעתי, כל אחד ואחת מאתנו צריך לפנות אל מנהל הקיבוץ (אגש"ח) ומנהל "ועד ההנהלה נוף אשדות" ולהביע דאגתו.

לשיקולנו

יונתן אלטר

סיכת בטחון

תקופה זו בסימן אי בהירות. הוועד המקומי מצוי בקשיים תקציביים ואינו מאפשר העסקה של שומר שכיר שבעה ימים בשבוע. עד קבלת החלטות נמשיך עם שומר בודד שיעבוד חמישה ימים מתוך השבוע. הנושא מדאיג ונקווה שהוועד ידע להתכנס במהרה ולקבל החלטות נכונות שישרתו את טובת הציבור. במצב זה שמירת התושבים מקבלת משנה חשיבות. החל מהראשון באפריל נחזיר את תורנות השמירה מתוקף חוק השמירה.

קצת מידע בנושא השערים העוטפים אותנו :

ככלל פתיחה וסגירת השערים נעשית בהתאמה לשעות האור והחושך. כך שמועדי שעון החורף והקיץ משפיעים על זמני הסגירה. בעשרים וחמישה למרצ אנו עוברים לשעון קיץ וסגירת השערים תעשה מאוחר יותר.

שער ראשי: בשלב זה השער נסגר מדי יום בשעה 17:30 ונפתח בשעה 5:30. בשבת השער סגור גם במהלך היום. עם המעבר לשעון הקיץ הסגירה תעשה בשעה 18:30 ובשיא הקיץ בשעה 20:00. הסגירה המאוחרת מפחיתה את השחיקה של השער שנפתח עשרות פעמים בשעות השיא 16:00-20:00 וכן מפחיתה את עלויות החשמל לאורך זמן.

שערים היקפיים: בגדר ההיקפית שלנו שישה שערים ידניים. מתוכם פעילים שניים לטובת הציבור (שער דרומי ושער סככות בננות) היתר משמשים את החקלאים. שער נוסף הוא השער הפונה לבית העלמין ונפתח לעת צורך או בקשה מהציבור וכן לשימוש חקלאי.

במהלך השבוע החקלאים פותחים את השערים בעת היציאה לשדות והסגירה היא בשעות החשיכה. גם כאן ככל שיתארך היום הסגירה תעשה מאוחר יותר. השער היחידי שלצדו יש "פשפש" להולכי רגל הוא שער סככות הבננות. במקרים שהשער נסגר מוקדם ה"פשפש" יהיה פתוח.

מחסומים: הצבנו בשנה האחרונה שני מחסומים שמטרתם לשלוט על התנועה בין האיחוד למאוחד בשעות הקטנות של הלילה. המחסומים מוכיחים את עצמם והפחיתו את התנועה בשטח הישוב באופן משמעותי. יתרה מכך מצב זה מאפשר לשומר לבדוק כמעט כל רכב הנע בלילה. שעות סגירת המחסומים: מזרחי 23:00-4:30 מערבי 00:00-4:00

השערים המקיפים אותנו וכן הגדר שביניהם כולם תרומתה הנדיבה של מדינת ישראל. כך גם לגבי עמודי התאורה, שבעים במספר, הנישאים אל על לאורך הגדר במרווחים של שלושים מטרים בקרוב. כישוב קדמי הסמוך לגדר הגבול אנו זכאים למרכיבים אלו על מנת לשמור על ביטחוננו. יש הטוענים כי מרכיבים אלו תפקידם לספק תחושת ביטחון יותר מאשר ביטחון של ממש ובכל זאת אנו עושים בעזרתם את המיטב.

אירועים בגזרה מהשבוע החולף:

- גניבת רכב פרטי מחנייה ליד מרכז צמח סמוך למפעלים.
- מספר גניבות אופנים ביישובי העמק.
- פריצה לשישה בתים, גניבת שלושה רכבים וכרטיסי אשראי במושב הזורעים גניבת שני רכבים בחפציבה גניבת שני רכבים בבית אלפא.
- ורגע לפני סגירת העלון, בוצעה גנבה ב'מול כנרת' – ונגנב הכספומט.

שבת שקטה- יונתן שטיינדל רבש"צ

מהנעשה ברפת נטופה

סיכום 2015

נערכו הסיכומים והופתענו לטובה מהתוצאות, ולמרות מחלת המיקופלסמה שעברנו, סיימנו יפה את השנה. יש לציין שיחסי המחירים והרווחיות היו פחות טובים משנת 2014 בכלל הרפתות בארץ גם בעקבות 'מתווה לוקר' האומר הורדת מחיר הדרגתית במשך 3 שנים.

מספר נתונים על פי סיכומים שנערכו ע"י תמר לביא תמחירנית הרפת:

1. ייצרנו כ-1.5 מיליון ליטר פחות מהתכנית.
2. הרווח התפעולי הוא 4.7 מיליון ₪.
3. רווח תפעולי לליטר חלב 0.53 ₪ לליטר.
4. סה"כ רווח נקי 4.2 מיליון ₪.
5. לכל אחד מהקיבוצים השותפים הועבר 1.1 מיליון ₪ לעומת 1.35 מיליון ₪ בשנה שעברה.

ברפת

- רכשנו במהלך 2015 כ-140 עגלות כדי שנוכל לייצר את החלב החסר. החלטנו לא לרכוש בבת אחת את כל הפרות החסרות ולבצע השלמה במהלך השנה בגידול עצמי.
- בחודשים האחרונים היה לחץ כבד על העובדים ברפת בשל ריבוי המלטות, (למעלה מ-100 המלטות בכל חודש). רוב ההמלטות היו של מבכירות שמייצרות פחות חלב מהבוגרות. המבכירות לאחר המלטה אינן שקטות ויוצרות עומס על החולבים. כיום, בכלל העדר אנו עומדים על יחס של 51% מבכירות, כאשר היחס הרצוי הוא 35%.
- בחודשיים הראשונים של השנה ייצרנו 80,000 ליטר מעל המכסה ולהערכתנו בכל השנה נתקרב למכסת החלב, ללא תוספת למכסה המתוכננת.
- בימים אלו אנו מעבירים את אחד המתבנים לאזור מרכז המזון כדי לפנות מקום לבניית יונקיה חדשה.

בצוות

לאחר עזיבת אלעזר כהן מבית רימון, קלטנו בימים אלה עובד חדש. בעתיד אנו מתכננים לקלוט עובד נוסף על מנת לשלבו בצוות הבריאות.

ענף הרפת בארץ

נמשכת המתקפה מצד הממשלה (משרד האוצר והחקלאות) על החקלאים ובראשם הרפתנים. אם יבוצעו הגזירות החדשות המתוכננות, הן יגרמו למכה קשה לענף. הרפתנים ביחד עם התאחדות חקלאי ישראל ומועצת החלב נאבקים ויאבקו כנגד המהלכים החדשים. יש לציין שוב שההסכם עם המדינה (לוקר) שהרפתנים נדרשו ונתנו את חלקם אמור להסתיים רק ב-2019. אנו עדים להתעלמות מכך מצד משרדי האוצר והחקלאות שרוצים לשנותו דרך חוק

ההסדרים כבר בשנה הקרובה. למרות הכל נשמור על אופטימיות ולרפת גדולה יש יתרון על פני הקטנה.

בשם הצוות – מוטי רחמים

מזל טוב!

לאודי אשכנזי ווניה דנוך
להולדת הנכד
בן למאיה ותומר
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!

לשרה ויענקלה שרון
להולדת הנכדה – ג'ייד
בת לשירי וקארין
מזל טוב למשפחה!

ונטורה פצת אנרגיה

התפטרותו המפתיעה משהו של יוסי ורדי, למרות שהיו דיבורים כאלה באוויר, נפלה על עידן גרינבאום כרעם ביום בהיר, ולקח לו כמעט שבועיים עד שיצא בהכרזה רשמית על מועמדותו, לא לפני שערך בדיקה מעמיקה מה הן המשמעויות של צעד כזה. בכתבה זו נתמקד במי שהיתה ראש המטה של עידן- מיה ונטורה חורי- דמות שליוותה אותו מרגע הכרזת מועמדותו ועד ימים אלה ממש, בהם משלים המטה בראשותה את עבודתו בטרם יתפזר. מיה ונטורה, 30, בת ותושבת אשדות מאוחד, כמו חיכתה לרגע הזה ואין ספק שהאנרגיות העצומות שחבויות בה, סייעו לעורר את השטח ולהציג מועמד שלא היה מוכר לרוב אנשי העמק, ועל הנייר הסיכויים שלו לא נראו מזהירים. מבחינתי, אומרת מיה, זה היה צעד טבעי ביותר, וכבר באותו ערב, שלחתי הודעה לחברה שהוא חייב לרוץ, אחרת אני עוזבת את העמק...

את עידן הכרתי באופן שטחי מתוקף העובדה שיש לנו ילדים באותו פעוטון, אבל

מרגע שהכריז על מועמדותו היה ברור לי שאני שם. העבודה שלי עם עידן התחילה בפגישה של אחד על אחת, ימים אחדים אחרי שהודיע על כוונתו להתמודד, יורה ונטורה. החלפנו רשמים לחצנו ידיים ואמרנו יאללה מתחילים לעבוד. אני אדם מאד פוליטי: אני מאד מתחברת לדברים שאני מאמינה בהם ומוכנה לתת מעצמי הכל. דבר ראשון שהגדרנו כצורך, זה משרד למטה, כי אי אפשר לנהל מערכת בחירות מסלון הבית שלי... כבת בית במאוחד, נכנסתי למזכירות ואמרתי: 'אני מטה עידן גרינבאום מה אפשר לתת לי?' וקיבלתי את חדר העיון. המקום הזה פשוט חיכה לנו...

לעידן לא היו 15 שנות עמק מאחוריו, כמו לשאר המועמדים, מה שיכול היה ליצור עבורו קושי מסויים בתחילת הקמפיין, וכאן התבלטה הדמות המיוחדת שלו.

ההבנה שלנו, אנשי המטה שלו, היתה שהוא צריך לפגוש כמה שיותר אנשים, כי הוא דמות לא מוכרת בעמק. מצד שני עמדה לזכותו העובדה שהשם שלו לא נגוע באינטרסים ואינטריגות. ככל שנקפו הימים הוא פגש עוד ועוד אנשים והמשובים היו נהדרים. הפאנל ב'בית איל', שהיה יריית הפתיחה של הקמפיין, היתה מקפצה מצויינת בשבילו וכבר באותו שישי קיבלתי עשרות טלפונים של אנשים שביקשו להצטרף למטה, רבים מהם לא הכרתי. אנשים שמאמינים לו, שמרגישים את המחויבות והכנות שלו.

כל שבוע היה מתוכנן לתלפיות כאשר הבקרים מוקדשים בעיקר לפגישות אישיות ושעות אחר הצהריים והערב למפגשים עם קהל. מאחר ורוב הקיבוצים מופרטים ואין ישות מרכזית כמו פעם, יש צורך לפלח את הציבורים השונים על פי קבוצות וגילאים. המעגל הראשון שרתמה מיה לקמפיין שהיא הצעידה היו האם - יונה ונטורה, אחותה הגדולה (והנמרצת) אדוה ונטורה מריזן והדודה חוה גל עוז.

כבר בתחילת הקמפיין התגלה עידן כאדם חרוץ ויסודי ביותר. לא משנה לאן נוסעים (לפעמים שלושה מפגשים בערב אחד...) הוא תמיד מגיע מוכן, אחרי שעשה שעורי בית. היה נכנס לעובי הקורה והדקויות של כל ישוב, בודק את שורת התקציב, מה מקבלים, מה לא, ואיפה ניתן לשנות. דיבר מאד קונקרטי ולא התחמק משאלות קשות. מצד שני, עידן לא הבטיח הנחות בארנונה כפי שעשו מועמדים אחרים. הוא הוכיח את עצמו כפרזנטור מצויין, ונסיונו בתחום תקשורת ההמונים עמדה לזכותו.

מה כללו המסרים?

המסר המרכזי שביקשנו להעביר הוא שאנחנו מובילים לשינוי, רוצים להעיר את עמק הירדן, רוצים לנער את הקיים. ואת זה עושים באמצעות מובילי דעת קהל בכל ישוב (א"ב של עבודת מטה), באמצעותם עובר המסר לציבורים נוספים. התחלנו עם מפגשי מועדון. כאשר לקראת מפגש כזה יושבות במטה טלפניות שמתקשרות לכל חברי הישוב ומזמינות אותם לפגישה.

יתרונותיו של עידן בלטו הן בצד הרובלי והן בחזותי, אומרת ונטורה. הוא מאד כריזמטי, סוחף ומשדר אמון. חזות חיצונית היא דבר מאד חשוב, ולעידן יש את זה. בהתחלה נשמעו נימות קצת לגלגניות: 'הנה עוד איש תקשורת שעושה מעבר לפוליטיקה', ולקח לנו זמן להעביר לשטח שכוונותיו כנות והוא לא בא לגזור קופון. עידן ידע להעביר את המסרים באופן חד, ברור ולא מתלהם. הוא נעזר ביועצי תקשורת כמו עופר עמר ועמי כברי, אבל סמך בעיקר על האינטואיציה האישית שלו שבדרך כלל עבדה מצויין. היה לו דרייב בנושא המרפאה- תחום שהיה מעורב בו עוד לפני הקמפיין והצלחה לקדם שם לא מעט דברים שהיו

תקועים. הצטרפתי לעידן בחלק גדול מביקוריו בישובי העמק. מציינת ונטורה. ראיתי אותו בדרך למפגש כזה או אחר יושב בשקט, מרוכז בעצמו ובמה שהולך להגיד. תמיד סבלני, מחושב, ענייני. לא יוצא מגדרו. לאורך הקמפיין כולו לא חדלתי להתפעל מההתנהלות הרגועה ומהתפקוד שלו תחת לחץ וכשאני בשיא העצבים עידן מרגיע: "ונטורה, עזבי, זה בקטנה..." וכולנו צוחקים.

כמנהלת מטה, אומרת ונטורה, הייתי עסוקה לא מעט בלהזים שמועות שבאו ממטות יריבים ועשו להן כנפיים. רצו שמועות שעידן לא מבין בחינוך, שהוא הולך לסגור בתי ספר בעמק, מה לא. אגדות אורבניות, שהמטרה של מפיצייהם היתה לחבל בסיכויים של עידן. היו טענות שעידן אגרסיבי ושאנשיו קורעים ומסירים שלטים, בעיקר של מועמדת מסויימת, זו היתה פרובוקציה לשמה, שלא היה מאחוריה פרור של אמת.

למרות הנסיונות ליצור לעידן תדמית אגרסיבית, הייתי די רגועה, משום שלעידן אין כישלונות בעברו ושום רבב לא דבק בו לאורך השנים.

נתקלנו בתופעה של אנשים טובים שביקשו לא לזהות את תמיכתם בעידן משום שנתנו הבטחה למועמד אחר, אבל היה ברור לנו שמשקלם של אותם 'לא מזוהים' הוא משמעותי ולכן היו לנו תחושות טובות. הסקרים דיברו על מאבק צמוד בין גבי לעידן אבל עד הרגע האחרון שמרנו על דריכות. הנצחון של עידן בסיבוב הראשון (29 אחוז) היה סוחף, ובמידה רבה מפתיע, למרות שהסקרים הראו על מאבק צמוד בין עידן וגבי. חיים חליוה היווה הפתעה מסויימת למרות שרוב מכריע של הקולות שלו הגיעו משלושת ישובי הרכס כפי ששערנו תחילה. היה ברור לנו שההצבעה ברכס עבור חיים, ביטאה סוג של מחאה (עידן הכריז לאחר שנבחר שאחת המשימות הראשונות שלו תהיה לחבר לעמק את ישובי הרכס וצפון הכנרת) ולכן לא השקענו בסיבוב הראשון מאמץ גדול מדי בגזרה זו. לעומת זה בישובי העמק, ידענו שעידן חזק מאד, בעיקר באשדותים אבל גם באפיקים שם קיבל בסיבוב הראשון למעלה מ-200 קולות. חוגי הבית שנערכו באפיקים עשו לנו חלק גדול מהעבודה והיו לא מעטים שם שהתגייסו בעבורנו.

הבחירות מבחינתי ביטאו דבר חסר תקדים כמותו לא היה. העמק שלנו מפוצץ צעירים וילדים ואנשים החליטו שלא רוצים עוד מאותו הדבר (MORE OF THE SAME) אלא משהו אחר, שונה. חזרתי מעמק יזרעאל לפני שלוש שנים ומתעתדת לבנות את ביתי בשכונת הבנים במאוחד. הבחירה של עידן היא מבחינתי אופק חדש.

מה דעתך על יחסי האשדותים שנוצרו במהלך קמפיין הבחירות? זה חיבור שתפס את כולם. בעידן, שהוא בן אשדות איחוד אבל אחותו מתגוררת שנים במאוחד, יש משהו מחבר, מלכד הוא הצטיין ביכולת לגשר על פערים וסטיגמות שנוצרו לפני שנים.

לקראת הסיבוב השני, מתארת ונטורה, ההתגייסות סביב עידן הלכה והתעצמה. התחלנו להתסיס את השטח. את יום הבחירות המכריע תיכננו בקפידה רבה תוך יישום הלקחים מהסיבוב הראשון. הערכנו שצפוי קרב צמוד מול גבי ונערכנו בהתאם, תוך מיקוד מאמץ אל ישובי הפוריות שבסיבוב הראשון לא נתנו לנו קולות רבים. הפעם הסיפור היה שונה לחלוטין ולמפגשים ברכס התייצבו מאות אנשים, ולמרות הכרזתו של חיים על תמיכה בגבי אסם, השטח דיבר עידן. המטה שלנו תיכנן באיזה קלפיות יבקר ומתי. אדוה אחותי היתה מנהלת הקלפיות ובעזרת זוהר יחיאלי, נריה, צליל ורבים נוספים דאגו לנוכחות מוחצנת. נראו בשטח המון חולצות ודגלים. הכל תקתק כמו שעון, וכל תקלה טופלה במידי. על

אף התחושות והאופטימיות שמרנו לאורך כל יום הבחירות על צניעות וחיכינו בסבלנות להגעת התוצאות מהקלפיות. הישוב הראשון ממנו הגיעו התוצאות היה רביד, שם נרשם רוב קטן לגבי, אך עם קבלת התוצאות מהישובים הגדולים, ובעיקר מיישובי הרכס, הלך ונפתח פער ברור לטובת עידן שהביא לנהירה גדולה של פעילים מכל קצווי העמק. על גב לוח לבן נרשמו תוצאות הקלפי שזרמו מהישובים ורק קלפי אחת, הקלפי של אשדות מאוחד, בוששה להגיע, וכאשר זו הגיעה, נפתחו בקבוקי השמפניה ושרהליה נתנה קולה ברון: "אנשים טובים באמצע הדרך".

הראשון לברך את עידן מקרב הפוליטיקאים, היה יוסי בן דוד, ראש עיריית טבריה ולאחריו נשא עידן את נאום הניצחון הראשון בחייו. "אני רוצה לומר לכם חברים תודה, על מסע מדהים. לפני חודשיים אף אחד לא האמין שנעמוד כאן בסיבוב הראשון עם תוצאה כזאת ובטח לא עם ניצחון כזה בסוף הסיבוב השני. חברים, העמק אמר שהוא רוצה שינוי, העמק אמר שרוצה התחדשות, אמר שרוצה משהו אחר. ואני רוצה להגיד תודה לגבי אסם על הפייט המדהים שנתנה, ולכל התומכים שלה, ואנחנו מעכשיו פותחים דף חדש, שמים את הכל מאחור והלכים יחד למסע משותף שנועד לשפר הרבה מאד דברים, לעשות פה טוב. זה הזמן להגיד שוב תודה לכולם: לאחיות ונטורה, לאחיות שלי, ולכל המשפחה המורחבת. היתה פה התגייסות מדהימה מכל הארץ למאמץ הזה. חברים, עשינו דבר מדהים. לראשונה ראש מועצה שהוא לא חבר קיבוץ לא חלק מהממסד, שהוא לא חלק מהדברים הישנים, ואנחנו משבוע הבא מתחילים לעבוד. בואו לחגוג".

בעוד שלושה שבועות תסתיים עבודת המטה. הקלסרים יסגרו, הצ'קים האחרונים ייחתמו וישלחו לנמענים, ומה שנוותר ינעל תחת מנעול וברית. עכשיו הזמן (של עידן) להפשיל שרוולים ולהתחיל לעבוד כי הזמן קצר והמלאכה רבה.

לאן ונטורה הולכת מכאן?

אין לי שום יומרות. בעלי איש צבא קבע, סמג"ד, חוזר בקרוב לשרות, אחרי שנתיים לימודים, כך שלא הכל אפשרי. אני אמא במשרה מלאה לשגב ואיתן, ואם יצוץ עוד פרוייקט שצריך לדחוף לטובת העמק, אני אהיה שם. נותנת אהבה-מקבלת אהבה. אני לגמרי בתוך האוירה, האדרנלין עדיין גבוה. העבודה נשאה פרי.

אבנרון

בענייני בריאות רווחה ואיכות חיים

לאחר תקופה קצרה של הכרות עם התפקיד ועם התחום, למדתי דברים רבים שהם, לבטח, קצהו של הקרחון בתחום. והפעם אתייחס לביטוח בריאות שלנו, לו מחוייבים, כל חברי הקיבוץ, ותודה שכך.

ביטוח דקלה – משקי הקיבוצים, שעבר החל מינואר 2016 להיות ביטוח הראל – משקי הקיבוצים (חברת הראל קנתה את דקלה), הוא ביטוח מקיף הכולל מימון של דברים רבים שאנו משלמים עליהם בחיי היומיום. בזכות ידע מפורט על זכויותינו בביטוח, מקווה שיותר חברים ירשו לעצמם יותר

שירותים בכל הקשור לגוף ונפש, ויקבלו החוזרים על הוצאותיהם ובכך נשאף לאיכות חיים גבוהה יותר.
ומכיוון שאני מניחה שכמותי, ישנם עוד חברים שאינם בקיאים בפרטי הביטוח, משתפת אתכם הפעם בכמה מן הסעיפים עבורם ניתן להגיש בקשה להחזר: בתחום הניתוחים:

- ביטוח רפואי לניתוחים בבתי חולים ציבוריים – פיצוי בגובה 700 ₪ לכל יום אשפוז לאחר הניתוח.
- פגישת התייעצות עם המנתח לפני ביצוע הניתוח וגם פגישה אחת אחרי ביצוע הניתוח – כיסוי מלא!
- פגישת התייעצות מוקדמת עם רופא מומחה לדעה שניה לפני ניתוח – כיסוי 85% מעלות ההתייעצות, ועד 1,400 ₪ לפגישה.
- החזר הוצאות החלמה לאחר ביצוע תחליף ניתוח לב, מח או גב- עד 700 ₪ מתוך הוצאות ששולמו לכל יום החלמה ועד 14 ימי החלמה.

בתחום הטיפולים האמבולטורים:

טיפול אמבולטורי - או טיפול חוץ, הוא טיפול רפואי הכולל ייעוץ או התערבות רפואית אחרת הניתנת למטופל בבית חולים או במרפאה, ובהם המטופל (משתחרר מהמתקן הרפואי באותו היום שבו הגיע אליו

- התייעצות עם רופא מומחה (ללא קשר לניתוח) – החזר עד גובה של 85% ועד 1,500 ₪ להתייעצות, עד 2 התייעצויות או אבחונים בשנת ביטוח.
- בדיקות ושרותים להריון – החזר עד גובה של 85% מהעלות ועד 3000 ₪ לכל הריון.
- פיצוי למבוטחת בשמירת הריון ו/או בהריון בסיכון גבוה.
- עזרה ראשונה לכאבי שיניים בימי חול מהשעה 21.00 ואילך, ובשבתות וחגים עד למחרת בשעה 8.00 בבקר – 200 ₪ לטיפול
- פיצוי לאחר אישפוז – 500 ₪ לכל יום אישפוז החל מהיום הרביעי לאישפוז.
- רפואה מונעת מגיל 40 – החזר בגובה 85% מהעלות ועד 350 ₪ לבדיקה – למגוון בדיקות (בררו אצל)

כיסוי לטכנולוגיות מתקדמות:

- טיפול בדם נשימה והפרעות נשימה – החזר של 75% ועד 3500 ₪
- כיסוי לטיפול בחדר מלח (בדרי"כ נשימתי) – החזר 80% ועד 120 ₪ לטיפול
- איבחון רב תחומי להערכת תפקודי למידה – החזר של עד 2000 ₪. (חד"פ)
- טיפולים ברפואה משלימה – החזר בגובה 60% מהעלות ועד 150 ₪ לטיפול, עד 10 טיפולים בשנה למבוטח.
- טיפולי הרפואה המשלימה כוללים: אקופונקטורה, רפלקסולוגיה, שיאצו, אוסתיאופטיה, כירופרקטיקה, הומיאופתיה, פלדנקרייז, ביו-פידבק, נטורופתיה, ייעוץ דיאטטי, שיטת אלכסנדר, טווינה, רפואה בינית.
- שרות סיוע וייעוץ פסיכולוגי – 80 ₪ לפגישה ראשונה, לכל פגישה נוספת ועד 11 פגישות - 100 ₪

ועוד סעיפים רבים שאפרט בעלונים הבאים.

חברים יקרים,
 עיזרו לי לעזור לכם למצות את זכויותיכם בביטוח בכך שתפנו ותשאלו לפני פעולה.
 מי שיודע שעליו ללכת ליעוץ/ בדיקה/ איבחון, ובטח מי שעומד בפני ניתוח מוזמן לפנות אליי ויחד נבדוק את כל הזכויות המגיעות לו בגין הטיפול אותו צריך.
 הדבר נכון גם לגבי מי שמעוניין לתחזק את בריאותו ברפואה משלימה, ביעוץ עם מומחים טרם החמרת בעיה כלשהי – מוזמן לפנות ונבדוק מה ניתן לקבל מהביטוח כדי לשמור על איכות חיים גבוהה.
 בברכת בריאות ושמחה לכולנו.
 זהר יחיאלי – רכזת איכות חיים.

לכל תושבי הישוב

חשוב שתקראו, תכירו, תבינו את היתרונות הגדולים שנותן השרות, ותרשמו גם אתם לשירותי השר"פ. זהו כוחנו כקבוצה לקבל שירותים כאלה, וכל הנרשם – מרוויח!
 כדי לקבל את שרותים אלו עליכם להירשם כמנוי ולשלם 40 ₪ לחודש למשפחה (אם רבים ירשמו העלות למשפחה תרד).
 שרותי השר"פ מאוד השתפרו לאחרונה, השר"פ מגייס לשורותיו אחיות מהאזור ואנו עוזרים לאנשי השר"פ לצרף גם רופאים/ות "מקומיים" לשרות זה.

מצורפים חלק מהשירותים הניתנים ע"י השר"פ:

1. מענה טלפוני מיידי.
2. צוות הרופאים, האחיות והמוקד עומדים לרשות המנוי/ה החל מהשעה בה נסגרת המרפאה ועד למחרת בבוקר כולל בסופ"ש.
 האחיות שמגיעות לרוב ביקורי הבית אצלנו הן סמדר ליפשיץ שעובדת עם השר"פ ורוגה סביב, שתיהן מקצועיות ואכפתיות.
3. שירות ארצי – ניתן לקבל את שירותי שר"פ בכל מקום בארץ. גם אם אתם בחופשה או בעבודה מחוץ לקיבוץ.
4. במקרי חרום - יופעל פינוי מהיר לביה"ח באמצעות אמבולנס/ ניידת טיפול נמרץ. במקביל תימסר הודעה על כך לבני משפחה/איש הקשר.
5. סיוע רפואי לבית המנוי – שליחת רופא או אחות לבית המנוי/ה או לכל מקום אחר בו שוהה המנוי/ה:
 א. בדיקה רפואית מקיפה (כולל א.ק.ג. במקרה הצורך).
 ב. טיפול רפואי.
 ג. מתן תרופות ראשוניות.

- ד. מתן הפנייה למיון.
 השרות כרוך בתשלום 'השתתפות עצמית' של כ-30 ₪ רק במידה והגיע רופא.
 שרות אחות אינו כרוך בתשלום.
6. מוקד-ייעוץ-רפואי-טלפוני – במקרים בהם אין מרפאה, גם אם לא בהול ניתן להתקשר ולהיוועץ עם רופאים מקצועיים שעונים מהר ומייעצים מרחוק.
 שרות זה ניתן על ידי רופאים בכירים בתחומים : רפואת ילדים, רפואת משפחה, נשים והריון, קרדיולוגיה, גריאטריה ופרמקולוגיה.
7. משלוח טופס הפנייה למיון ע"י המוקד – במקרים דחופים, ע"פ החלטת רופא המוקד, יופנה המנויה/ה ישירות לחדר המיון, ו"טופס הפנייה למיון" ישלח בפקס לחדר המיון.
8. מרפאת-לילה - לרשות המנויים עומדות גם מרפאות-לילה (דוגמת המרל"מ). השרות במרפאת לילה כרוך בתשלום שמוחזר ע"י השר"פ למעט השתתפות עצמית כאמור של כ-30 ₪.
9. שרות לנמצאים בחו"ל – מנויה/ה שנמצאים בחו"ל, יכולים לפנות למוקד-שר"פ ולקבל ייעוץ רפואי רלוונטי לארץ בה הם נמצאים, כולל מרשמי תרופות שנשלחים במידת הצורך.
- ניתן להירשם לשירותי השר"פ אצלי, זהר יחיאלי - רכזת איכות חיים -050-8651915

מאחורי הפרגוד

אתחיל בציטוט מפי אפלטון משנת 427 לפנה"ס:
 "המחיר שאנשים טובים משלמים על אדישות לעניינים ציבוריים הוא להישלט בידי אנשים..."

והנה המקרה המדובר:

לקראת שנת 2015 אושר לוועדת תרבות-חיים עליה נמנים: שאול אלטר, ישראל ברקאי, שרה בארי, גינת סלומון, דובי שושני וברוריה שרון, מסגרת תקציב של 10,000 ₪ לביצוע המטלות לשמן היא נבחרה. התקציב אושר, אלא שנלקח למטרות אחרות ללא דיון עם הוועדה, ללא ידיעתה ומן הסתם ללא אישורה.

במהלך בניית תקציב 2016, במסגרתו נתנה הוועדה בקשה תקציבית מנומקת ומוסברת ל-40,000 ₪, אושרו להצבעה אחרי סינון ראשוני של בוני התקציב, שאיש מחברי הוועדה לא היה שותף לו, סכום צנוע של 3,000 ₪.
 תקציב 2016 עבר ברוב של 27 בעד ו-7 נגד ולאחר ויכוח לוהט יצאה הצהרה מפי היו"ר והמזכיר בתמיכת החבר משה אריאלי, שיש למצוא מקור תקציבי לפעילות

הוועדה.

ב-19 לינואר נשלח מכתב בקשה למימוש ההבטחה הנ"ל אך עד היום לא היתה התייחסות כלשהי לנושא בכתב או בעל פה (טקטיקה ידועה לקבור נושא).

לשיפוטכם
ישראל ברקאי

הטרדות מיניות בצה"ל של שנות החמישים

הנושא כבר זמן רב בחדשות. אז מה יש לי לחדש בעניין ???
מצחיק או עצוב - אבל נזכרתי בימים שבהם שָׁרַתְתִּי בצה"ל שלנו, בחיל האוויר. זוכרת כמה השתוקקתי להתגייס. אני זוכרת את הויכוח הגדול שהיה לי עם אמי שרצתה שאצהיר שאני דתייה ולא אשרת בצבא! אבל אני- למודת ויכוחים האין סופיים איתה- הודעתי שדבר כזה לא יקרה מפני שאני כבר לא דתייה ואני חברה בקיבוץ לא דתי ולא מוכנה לשקר, ושאם אלך לים בשבת יתפסו אותי משטרה צבאית, אחשב כמשתמטת. את יכולה להצהיר מה שאת רוצה, אמרתי לאמי, אבל אני בהחלט לא מוכנה לשקר. וחוץ מזה נורא רציתי להתגייס ולתרום למדינה שלנו, כשברקע זכרו של דודי היקר שנפל בקרבות לטרון והיה חקוק בצורה חיה מאוד בזיכרוני. וכשאמי טרחה להגיד לי שידוע שבנות מתקלקלות בצבא, הבטחתי לה שאני לא אתקלקל!!!

כשהייתי בגדנ"ע קשר, לפני שהגעתי לחברת הנוער באשדות, נורא התלהבתי מלימוד סימני הנקודות והקווים של שפת ה"מורס" ובלשכת הגיוס הודעתי שאני רוצה להיות בחיל הקשר, אלא ששלטונות הצבא החליטו שהמורס עבר מן העולם, ואני מתאימה לעבור קורס טְלֶפְרִינְטָרִים, בהם משתמשים בחיל-האוויר.

לאחר שלמדנו כתיבה על מכונת כתיבה, עברנו לבה"ד 7 כדי לתרגל את הכתיבה על-גבי הטלפרינטרים, אך מכיוון שלא הצלחתי לעבור את מבחן המהירות בכתיבה, לא קיבלתי תעודת הסמכה על טְלֶפְרִינְטָר, ותחתיה קבלתי הודעה שעלי להיות "פקידת הדואר" של הבסיס, ובשעות שיוותר מענייני הדואר אוכל להתאמן על הטלפרינטרים ולעבור שוב מבחן ולהתקדם בסולם הדרגות. אלא שהטלפרינטרים היו עסוקים רוב הזמן, ולכן עד תום השרות נשארתי "פקידת הדואר" בדרגת טוראית.

בגלל שהייתי מאוד מסורה לעבודתי ועשיתי אותה בצורה טובה ואחראית, הועליתי לדרגת טר"ש, אבל הפז"מ לא היה מספיק זמן ולכן במילואים שוב הייתי טוראית.

עזר ויצמן שהיה אז מפקד חיל-האוויר המציא את הסיסמא "הטובים לְטַיִס" כאשר רצה שיותר צעירים יתגייסו לחיל-האוויר ומאוחר יותר נוספה לו שורת המחץ "והטובות לְטַיִסִים". מה שקרוי היום 'הטרדות מיניות', היה אז מאוד נפוץ ולא היה טעם להתלונן, כי יש תמיד את "המילה שלו" לעומת "המילה שלה".

דוגמא מוחשית: היה אצלנו טכנאי בכיר בדרגת סמ"ר, ק. שמו, שנהג לעמוד בפתח הפרוזדור שבו היינו אנחנו הבנות צריכות לעבור, בדרכנו להביא מכתב או מברק אל קצין הקשר. הבחור הַנְּבִיזִי הזה, היה מנצל כל הזדמנות כדי לחסום את הפתח ולשלוח את ידיו אל הַחֲזָה של הבת, ובכל פעם היתה נשמעת צעקה של אחת מהן. לא היתה לנו יכולת לעשות משהו כנגד אותו בחור רחב כתפיים ויפה תואר, שעומד ועושה כרצונו בכל מי שנקרית בדרכו.

סמוך לאחד הגנראטורים היה מזרן, עליו נחו לעתים טכנאי הקשר בין המשמרות.

ויהי היום... ואני צריכה להעביר מברק "בְּהוּל" לקצין הקשר שלי. אני אוחזת את המברק בידי וממהרת לעבור בפרוזדור, שלמזלי פתוח, אבל אז אני שומעת את קולו של סמ"ר ק. הנבזה, קורא אלי בעודו שרוע על המזרן: "בואי הנה!!!", ואני מבוהלת נורא צועקת בחזרה: "לא רוצה!!!". הוא נשמע כועס עוד יותר: "בואי הנה מיד!!! את שומעת?!!!".

אני מפחדת ממנו נורא, וגם רוצה להיות בסדר ולהביא את המברק הבהול למפקד שלי, ולכן אני שוב עונה לו: "לא רוצה, לא יכולה, אני צריכה להעביר מברק בהול לסרן א".

אני ממהרת להביא את המברק וחוזרת למצב רגוע. תודה לַאֵל הכול עבר בשלום. אחרי כמה ימים קוראים לי למשרדו של הרס"ר.

רגע לפני שאני נכנסת למשרד, שואל אותי הרס"ר איזו פקודה סָרַבְתִּי; למלא, שבגללה את צריכה עכשיו להיכנס למשפט?

הרס"ר עצמו השתומם מאוד לנוכח התלונה, כי הוא מכיר את עבודתי במשך יותר משנה ויודע שאני מאוד בסדר, אחראית בביצוע תפקידי ואף פעם לא באו אלי בטענות או תלונות. ופתאום "סָרַבְתִּי" מה קרה כאן ??? איך זה יכול להיות??? שעמליה השקטה, הטובה והאחראית לפתע מסרבת פקודה? הוא שב ושאל.

העזתי ושאלתי מי כתב את התלונה נגדי, ותשובתו של הרס"ר לא הפתיעה: "סמ"ר ק".

לא ידעתי האם יאמין לי או לא, אבל החלטתי שאין לי מה להפסיד וסיפרתי לרס"ר על התנהלותו המציקה והמטרידה של סמ"ר ק. הנבזה והוספתני שכל הזמן הוא מטריד את כל הבנות וכולן מפחדות ממנו.

הרס"ר, שהיה נשוי ואב לילדים, היה מזועזע ואמר: "טוב מאוד שסיפרת לי. המנוול הזה יחטוף ממני כהוגן, ואם חלילה שוב יקרה דבר דומה לאחת מהבנות, אל תהססי לבוא ולספר לי, אני אעשה לזה סוף!!!". ואז קרע את טופס התלונה, וכמובן שלא נערך לי משפט. כלשהו.

סיפרתי בשמחה לבנות את אשר ארע, ולכולנו רווח, ומאותו יום יכולנו לעבור

בשקט הלוך וחזור בפרוזודור הידוע מבלי לדאוג שסמ"ר ק. אורב לנו. כשאני חושבת על זה היום, זה כמעט מצחיק אותי, כי אני לא יכולה לומר שהייתי יפיפייה או חתיכה כשהייתי צעירה. תמיד הייתי נמוכה, שמנמנה ובעיקר תמימה. אבל יש כמו סמ"ר ק. שלהם זה לא משנה, והמטרה עבורם קידשה את האמצעים.

כאשר שבתי לאשדות אחרי הצבא, גרתי בשכנות לאסנת, חברתי מימי "חברת הנוער". ישבנו ושוחחנו, וסיפרתי לה על הרס"ר הכל-כך טוב ואנושי שהציל אותי ממשפט ומהטרדות. ואסנת סיפרה שבילתה שבוע בכלא, אחרי שגם היא סרְבָה פקודה לקצין שהיה הבוס שלה. זה קרה אחרי שיצאה מסרט, והקצין הזמין אותה לבוא לחדרו "לשתות קפה" והיא סרבה.

בן הבליעל הזה כתב נגדה תלונה שאחריה נשפטה והגיעה לכלא. כשאמרתי "זה נורא!!!" הודיעה לי אסנת שזה היה השבוע הכי טוב שלה בצבא כי בכלא היו מים חמים במקלחת כל יום, לעומת הבסיס שלה, ומכיוון שכל הבנות היו צריכות לתקן רשתות הסוואה, והיא לא אהבה את הרעיון של חוט ומחט, ביקשה וקיבלה לעבוד בגינת הכלא, וכך העבירה את השבוע בכיף.

אני פחדתי פחד מוות מהכלא, במיוחד שאצלנו בבסיס ראיתי את הבנות של כ"ס (פְתָבִי סִתָר) שהיו נכנסות לכלא על כל טעות הכי קטנה, אם חלילה טעו אפילו באות אחת בכתבת המכתב/מברק בכתב הסתרים. כזה היה אז הנוהג בחיל-האוויר-עובדים על "אפס טעויות".

לסיכום טוב שחוקקו את החוק נגד הטרדות, ונשים יכולות להתלונן ולספר אם קורה להן דבר כזה, ואני מקווה שבחורים יפנימו סוף-סוף את הדבר הבסיסי הזה.

אז שתהיה לנו שבת קסומה. ושהכנסת תחוקק חוקים טובים בעד נשים וילדים.

עמליה דיין בת-ארי

**משתתפים באבלה של עפרה לוי והמשפחה
במות האם- הסבתא.**

**משתתפים באבלה של רחל כהן על מות אחיה –
שלמה אבני ז"ל.**

נר נשמה – חודש מרץ

י"ז אדר ב תשי"ג	24.3.1943	נילי	פרצ'יק
ה' אדר ב' תשי"ח	16.3.1948	דוד	בראזני
כ"ז אדר ה' תשי"ג	14.3.1953	רן	שחורי
ג' ניסן תשי"ז	4.3.1957	שושנה	סבריזנסקי
ל' אדר א' תשכ"ה	4.3.1965	מרים	הירשהויט
י"ד אדר תשכ"ח	14.3.1968	חגי	ענבי
ו' ניסן תשכ"ט	25.3.1969	בתיה	הורנשטין
ט' אדר ב' תש"ל	17.3.1970	טובה	לרנר
ב' אדר ב' תשל"ג	6.3.1973	קיסיה	לוריא
ח' אדר ב' תשל"ג	12.3.1973	יעקב	ענבי
י"ז אדר ב' תשל"ג	21.3.1973	שמעון	שניפר
ט"ז אדר ב' תשל"ח	25.3.1978	יהודית	מאור
ד' אדר תשל"ט	3.3.1979	רפאל	שקד
ג' ניסן תשמ"ג	17.3.1983	חנוך	ניב
כ"ט סיון תשכ"ז	16.3.1984	משה	וסרמן
י"ט אדר ב תשמ"ד	22.3.1984	חנה	לוי
כ' אדר תשמ"ה	13.3.1985	יצחק	ברזילי
כ"ח אדר תשמ"ה	21.3.1985	קלרה	אשנדורף
ל' אדר א' תשמ"ו	11.3.1986	מרים	רימלנד
ט' אדר ב' תשנ"ב	14.3.1992	יפה	לוריא
כ"ג אדר תשנ"ג	16.3.1993	דוד	רודניק
ב' אדר ב' תשנ"ה	4.3.1995	בלומה	ברזילי
כ' אדר ב' תשנ"ה	21.3.1995	שמעון	שרון
כ"ה אדר ב' תשנ"ה	27.3.1995	בלה	זקצר
י"ד אדר תשנ"ו	5.3.1996	מתן	וקנין
ב' ניסן תשנ"ו	22.3.1996	יעקב	ארליך
י"ז אדר ב' תשנ"ז	26.3.1997	משה	קלינבורד
י"ג אדר תשנ"ח	11.3.1998	זלמן	ויסבליט
כ"ג אדר תשנ"ח	21.3.1998	שושנה	בורכרט
כ"ט אדר א' תש"ס	6.3.2000	אליהו	ויכה
ז' אדר ב' תש"ס	14.3.2000	יוסף	מוסט
כ"ב אדר ב' תש"ס	29.3.2000	ישעיהו	פונדק
כ"ו אדר א' תרצ"ח	27.3.2007	הניה	אורן
י"ג אדר תשע"ב	7.3.2012	חנה	וקנין
כ"א אדר תשע"ב	15.3.2012	רחל	בק
י"ב ניסן תשע"ג	23.3.2013	רחל	סגל

פרטים על אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד

מי ומה באשדות

תכונה בנהריים - הרבה מעל שנתיים סגורה נהריים ומסוגרת. לא חקלאות, לא ביקורים באי השלום אפילו הקורמורנים התייאשו ועזבו. והנה זה קורה. עוד מספר שבועות תושלם הנחת הגשר החדש על חורבותיו של העות'מני המפוצץ, והביילי שפג תוקפו יוזז לעבר ממלכת ירדן. עופר לויך המנהל האנרגטי, מפציר בחקלאים להביא תמונות פספורט להכנת תעודות כניסה. גם שביל הסכרים החדש הנושק לסכר הרכבת, ומתמרק לקראת הרגע. כיצד נתקבל בידי שכנינו הירדנים? שאלה גדולה. האם בחיבוקים וציפחות או שמא בקרירות מעושה. ארזי אופטימי אז גם אני.

"איכות הסביבה בידיים שלנו" נאמר בשלטים הקבועים על קיר גן תאנה' שאת חזיתו מעטרים צמיגים כפולים בצבועים שונים. הכחול לנייר, האדום ל-פלסטיק, הירוק לפחיות וירוק אדום לפקקים. ספסלים ירוקים, עציצים, והכל בטוב טעם אביבי פנינה אמיתית בלב קיבוץ ויופי להיווכח שיש לנו דור חדש של ירוקים.

גינה קהילתית - זה התחיל יפה עם ערוגות ישרות ושולחנות קרן קיימת. רוב הערוגות נשתלו בירקות שהניבו, ואפילו ארוע חברתי היה שם שהקהיל אליו כמה עשרות. החורף בושש להגיע וגם עשביה לא התרוממה, בחודש האחרון עלו עשבי הבר וטיפסו לגבהים והכרובים והפטרזזיליות (במחיר מוזל בימי ג') התגמדו למולם. השבוע ביקשו ממני לכסח את העשבים במתחם מגי'ב הנושק לגינה, וראיתי את תושייתם של חרדלי הבר שאך לפני חודש הנצו, ולפתע אזרו אומץ ונהיו לעצים. ככה זה שהטבע דוחק. פעמי האביב הקייצי כבר כאן, החיטה שלא קיבלה מנת מים בזמן, השתבלה נמוך וזו שקיבלה מים השתבלה גבוה ואת ההבדל ירגיש החקלאי בכיסו. מילה טובה לחקלאות הגד'שית בראשות ירון ממך ומוישי שעומדת בכל היעדים בקצב מסחרר, חדות יצירה ותלמים ישרים, ועושה לנו הרבה ירוק בנשמה.

גנסייה עוד שבוע בת 103 ולא ממש שמחה. היא רואה קצת טלויזיה, הבריאות

בסדר פחות או יותר, לפעמים משתתפת בפעילות. התעמלות כבר קשה לה. עד לפני שנה ארגה שטיחים. עכשיו לא מתחשק לה. דיבורה איטי. כבד. "אנשים יש כל מיני", היא אומרת, "חלקם אנשים טובים. אני עושה מה שאומרים לי".

אני שואל את גנסיה מה סוד אריכות הימים שלה. 'על הכל הייתי מוותרת כדי לא להיות פה', היא עונה, "אין לי ברירה אז אני פה. אני כבר בגיל שאין לי מה לבחור. זה מה שנתנו לי וזהו. אני אומרת תודה אבל מוותרת על הכל. אין לי לאן ללכת, רק לאדמה. די תעזוב אותי".

אני שואל את גנסיה אם המשפחה מבקרת? "כן. רותי באה כל יום והנכדים מדי פעם". אחת מעובדות הבית מספרת שגנסיה די בודדה. מצב רוחה לא הכי טוב. יש לה נפילות, אבל היא עדיין מתפקדת וחיונית. יש רגעים שהיא מתגעגעת לימים היפים של פעם - לעבודה בכרם, שם התמידה שנים על שנים.

נאחל לגנסיה בריאות טובה וקורטוב של נחת.

במפריזציה - הרבה זמן ש-איב, איש האופנים שחנותו צמודה לכביש הכניסה, מתריע וחוזר ומתריע על כך שקטע הכביש שמול מגרש החניה הוא אזור בעייתי שמועד לתאונות, ואיש לא שומע בקולו. והנה השבוע, הוצאו מאחד המחסנים כמה באמפרים והוצמדו לאספלט. מי שנחבט בפסים הללו, שנראים רדודים, לא יסע שם יותר מעל המהירות המותרת. עכשיו נותר רק לשלט את קטעי הכביש השונים ולהזהיר את הנהגים. "זה עובד מצויין באפיקים", אומר איב, ואין סיבה שכאן לא.

לנשות אשדות שיצאו לציין את 'יום האשה'

בילוי נעים! - נשמח לקבל חוויות.

זה הרי לא ממש משנה מי את.
 בין אם סיימת תיכון או בין שאת מחזיקה במספר תארים.
 בין אם את קמה בבוקר מתלבשת ומתאפרת טיפ טופ או בין שאת מעדיפה ל זרוק
 על עצמך משהו נוח.
 בין אם בחרת בקריירה תובענית או בין אם ירדת לחצי משרה להיות עם הילדים.
 בין אם את נמצאת בצומת דרכים או בדרכך לכבוש עוד פסגה
 בין אם את מתאמנת תדיר בחדר הכושר או בין אם אוספת כוחות בסוף היום...
 בין אם את מאושרת מהחיים או מתוסכלת מהרגע.
 בין אם את נשואה באושר או רק כעת התגרשת
 בין אם את מתקתקת ארוחות טריות או מוציאה קפואות מהפריז
 בין אם את בזוגיות נפלאה או שעדיין לבד
 זה לא משנה...
 כי הנה את כאן
 ואי אפשר בלעדיך
 אז חבקי את עצמך חזק
 ותזכרי שאין כמוך
 לא משנה מי את.
 יום אישה שמח!!

בת fe יום!

עלון 1476

עריכה ומי ומה – אבנר רון
 שער ואיור – אירית גל
 צילום עלון – אתי רון

